

ВИЩИЙ ПІЛОТАЖ ЧАЙКИ

Про Віктора Чайку досі важко говорити у минулому часі. І хоч життя не стоїть на місці, для багатьох він так і залишається мером, який фанатично любив Рівне і рівнян. А членам своєї команди Чайка дав власні життєві уроки, навчальний матеріал яких вони освоюють і досі. Бо десятиріччя пліч-о-пліч разом із ним вирішували питання життєдіяльності Рівного. Та й нині пам'ятають його стиль і методи керівництва, які допомогли реалізуватися в житті. 12 лютого минає два роки, як перестало битися серце Віктора Анатолійовича. Із кожним новим днем приходить усвідомлення того, що Віктор Чайка — це історія, минуле, без якого немає майбутнього. У цьому переконані ті, хто береже про нього світлу пам'ять...

і підправляв. Здавалося, у відпустці слід відключитися від цього всього. Але не для Чайки. Він ніколи не брав 45 днів повної відпустки. Загалом для Чайки просто сісти розслабитися і ні про що не думати — було щось нереальне. П'ять хвилин — максимум. Йому постійно треба було рухатися, по-іншому він не уявляв свого життя...

Чимало рис характеру, які він прищепив і мені, і багатьом, — принциповість, відвертість. Віктор Анатолій-

які пройшли цю школу, завжди будуть серйозними по життю.

“ХОТІТИ, ВМІТИ ТА ВСТИГАТИ”

Чайка не вимагав нічого надзвичайного від своїх підлеглих — тільки виконання поставлених завдань і своїх обов'язків.

Колишній секретар міської ради, а нині директор Рівненського міського центру зайнятості Андрій ГРЕЩУК

заасфальтувати, де зрізати дерево, де прибрати, де що змінити. Саме у нього я навчився “кіпіти” на роботі, але водночас і бути м'якшим до людей — Чайка завжди давав можливість виправитися. Мені досі дуже важко переживати втрату, а життєвим правилом Віктора Анатолійовича: “Хотіти, вміти та встигати” я керуюся і досі.

“ЗАВЖДИ ЙШЛА НА РОБОТУ ІЗ ЗАДОВОЛЕННЯМ”

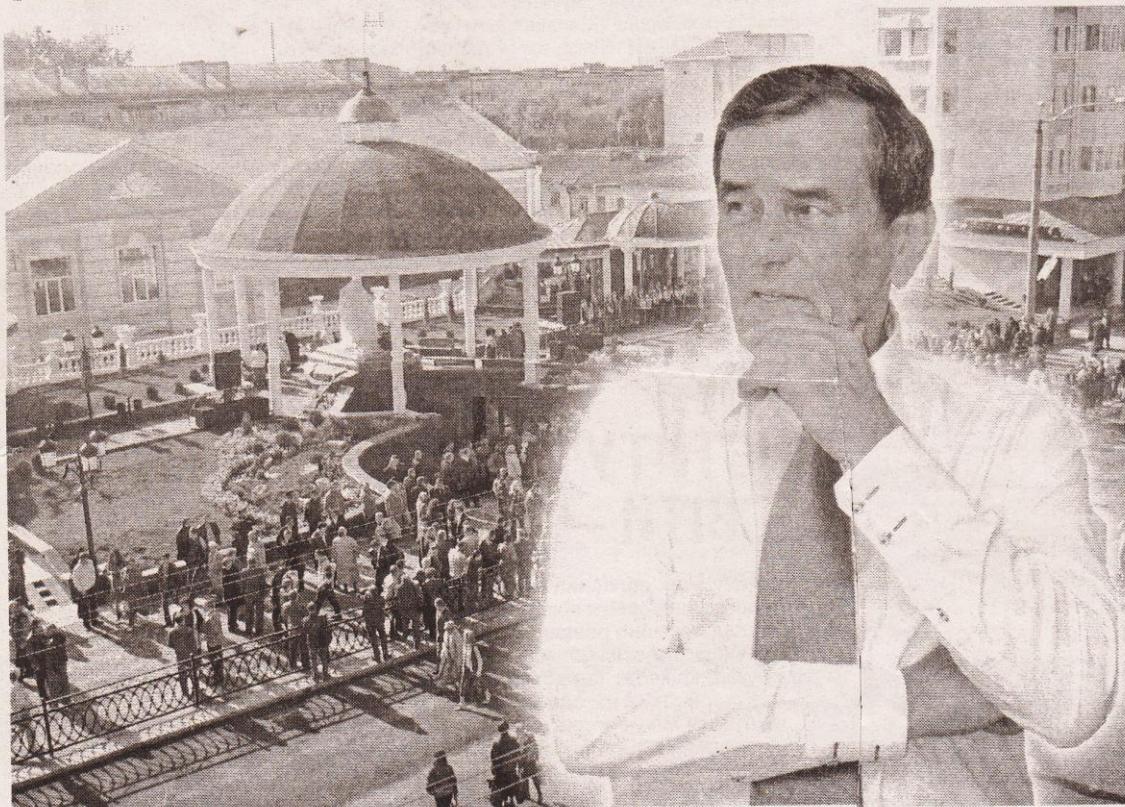
Для Валентини Капліної, яка мала ще до співпраці з Чайкою солідний стаж і досвід на посаді секретаря, робота з Віктором Анатолійовичем була вищим пілотажем:

— Це було як пересісти із “кукурузника” на надзвуковий літак “Конкорд”. І хоч я завжди чітко виконувала свої обов'язки та вказівки Віктора Анатолійовича, він рік перевіряв мене. А в нагороду за добросовісну роботу завжди була його вдячність. Звичайно, що доводилося працювати із самого ранку до пізнього вечора, але я завжди йшла на роботу й повертала-ся з неї із задоволенням.

ЗАВДЯКИ ЧАЙЦІ СФОРМУВАЛАСЬ ЯК УПРАВЛІНЕЦЬ

Лише тепер, коли минуло два роки, колишній заступник міського голови, а нині начальник Головного управління Держкомзему в Рівненській області Світлана БОГАТИРЧУК-КРИВКО може проаналізувати все те, чому змогла навчитися у Віктора Чайки:

— Як кажуть, коли близько і весь час працюєш поруч, іноді цього не оцінюєш. Але тепер я вважаю, що я управлінець, як менеджер сформувалась саме завдяки роботі з Віктором Анатолійовичем. І перше, що вражає і ньюмо і чого, на жаль, немає у багатьох високопосадовців — стратегічність мислення можливість заглянути наперед — а що буде через три п'ять років. Наведу приклад коли у нас були незаповнені власні приміщення дитячих садків, тому що народжуваність впала, батьки не видавали дітей до закладів ми максимально забрал приміщення деяких відомчих

“ЧАЙКА ЗАВЖДИ ВІДЧУВАВ ОБМАН”

Вісімнадцять років роботи із Віктором Чайкою подарувала доля нині керуючому справами Рівненського міськвиконкому Святославу ВЛАСЮКУ. У 80-х роках він працював в управлінні капітального будівництва, а Віктор Анатолійович очолював тоді міську раду. З того часу Святославу Власюку довелося бути у безпосередньому підпорядкуванні Чайки. А вже після виборів з 1998 року став його помічником.

— Навчився багато чого у Віктора Анатолійовича,

— зазначає Святослав Власюк. — Але, насамперед, — відданості тій роботі, яку робиш. Здавалося, міський голова не може досягнути всі ділянки роботи — для цього є заступники, керівники галузевих напрямків. Але Чайка старався бути всюди, знати все. І його ставлення до роботи для мене і всіх, хто працював із ним, — взірць. Віктор Анатолійович казав: “Я люблю свій город, і мого нікому не отдадим”. Це не були високопарні слова, це був його стан душі. Навіть коли Чайки їздив відпочивати, зачасти у Крим, шодня він двічі, а то й тричі телефонував, цікавився, скеровував

внич страх як не любив, коли говорили неправду. Навіть якщо якась робота невиконана, то краще було у цьому чесно зізнатися. Бо Чайка ловив на такому обмані, завжди відчував. Той, хто хоч раз обпікся на цьому, у майбутньому до таких кроків вже не вдавався, — згадає Святослав Власюк. — Не можу не пригадати безмежно радісну подію у його житті — народження онука. Він його любив понад усе і гордився, що дочка назвала його на честь дідуся Віктором. Чайка мріяв, що коли хлопчик підросте, обов'язково зробить його суворовцем, бо був впевнений, що люди,

вважає, що в житті йому дурче пощастило. Після виборів 1998 року тодішнього директора ЗОШ №27 і депутата міської ради Віктор Чайка запросив на зустріч та запропонував обійняти посаду секретаря міської ради, фактично стати заступником по раді. Роки роботи з міським головою Рівного тоді були для Андрія Грещука найбільш плідними та продуктивними у професійному плані.

— Один із методів роботи Віктора Анатолійовича — це разом із заступниками машиною об'їжджати місто. Тоді він показував усім нам, що і як потрібно робити: де

садочків у власність міста. Тоді депутати, члени виконкому запитували: "Навіщо це?" А Віктор Анатолійович казав: "Прийде час, і ми зрозуміємо, що зробили правильно". І на сьогодні ми це не єдиний з обласних центрів, де більш-менш нормальна ситуація із дитсадками.

Дотепер пам'ятає Світлана Богатирчук-Кривко 1998 рік:

— Працювала тоді заввідділом освіти і на виборах міського голови була довіреною особою Володимира Мороза, конкурента, так би мовити, переможця виборчих перегонів Віктора Чайки. Коли Віктор Анатолійович викликав до себе на розмову, одразу ж у цьому зізналася. Та приємно була вражена, що його цікавила не моя причетність до іншого кандидата на виборах, а моє бачення стратегії розвитку

гуманітарної галузі у Рівному. Ми тоді дві години спілкувалися, після чого Віктор Анатолійович сказав: "Я беру вас у свою команду".

Утім, основне, що хотілось відзначити у Вікторові Анатолійовичу, — вимогливість, порядність, вміння пробачати, — резюмувала пані Світлана.

Без жодних претензій до нині діючого керівництва, хтозна чи матиме Рівне мера, який щохвилини житиме містом, як це робив Віктор Чайка. Адже стати символом безкорисливої любові, взірцем працелюбства для багатьох рівнян не кожному під силу. Врешті не лише підлегли, а й самі мешканці Рівного чогось навчилися у Чайки. І маємо бодай краплинкою своєї відданості і турботи віддачу місту, в

КОЛИ У РІВНОМУ БУДЕ ВУЛИЦЯ ВІКТОРА ЧАЙКИ?

Неможливо перелічити все, що зробив тричі обраний рівнянами міський голова Віктор Чайка для обласного центру. І прикро стає нині від того, що скупкою якоюсь виходить пам'ять про нього у його ж рідному місті, яке він розвивав 35 років....

Меморіальна дошка на будинку на вулиці Короленка, де мешкав колись Віктор Анатолійович, присвоєння йому звання "Почесний громадянин Рівного" — от і все вшанування. Щоправда, є ще "Чайкова алея", створення якої на бульварі Незалежності ініціювала тоді шеф-директор ЗАТ "Радіо Трек" Галина Кульчинська. Але боляче і соромно, що й тут, із висаджених колись майже чотирьох тисяч саджанців залишилося чи не дві третини...

Звичайно, опонентів та недоброзичливців, а подекуди й ворогів, у Чайки вистачало. Та все ж прихильників його господарювання було значно більше. Історія із перейменуванням проспекту Миру навесні 2008 року зайшла у глухий кут. Зрозуміло, що без брудної політики і спекулювання ім'ям Чайки тут не обійшлося. Але факт лишається фактом — вулиця Віктора Чайки у Рівному так і немає.

Як повідомив у теле-

фонній розмові секретар міської ради Юрій ТОРГУН, морально неправильно зараз піднімати це питання.

Натомість на офіційному сайті Рівненської міської ради опубліковано рішення №1632 від 26 червня 2008 року "Про скасування пункту 4 рішення Рівненської міської ради від 06.03.2008 № 1382 "Про найменування та перейменування вулиць" і заходи щодо увічнення пам'яті Віктора Чайки", де враховуючи численні звернення мешканців міста, Рівненська міська рада вирішила: ...пункт 2. Виконавчому комітетові Рівненської міської ради шляхом громадського обговорення визначити найкращий спосіб для увічнення пам'яті Віктора Чайки та розробити відповідні пропозиції"...

— Питанням увічнення пам'яті Віктора Чайки займаються, про нього не забули, — запевнив голова постійної комісії Рівнеради з питань бюдже-

ту, фінансів та управління комунальною власністю Сергій ПАЛАДІЙЧУК. — Ним опікується не лише Володимир Хомко, а й ті люди, які довго працювали поруч із Віктором Чайкою. Про це не було чути останнім часом, адже потрібно було, щоб минув якийсь час, щоб ситуація заспокоїлася. Щодо перейменування, то це питання — на контролі в міського голови. Як я знаю, є кілька пропозицій, але швидше йдеться про назву міських об'єктів, а не про перейменування.

А надмогильний пам'ятник Чайці встановлять уже цієї весни. До цієї справи фінансово повністю долучилися друзі та колеги Віктора Анатолійовича.

Втім мінає два роки, але деякі питання увічнення пам'яті Віктора Чайки так і лишаються на контролі... Можливо депутатський корпус нового скликання, який обиратимемо 30 травня цього року, поставиться до цього більш лояльно і не прийматиме певні рішення поспіхом.

Наталія ХИРШОВА

ОНУК ГРАЄ У ШАХИ З БАБУСЕЮ

Найважче втрату переживає дружина Віктора Анатолійовича — Любов Михайлівна. Саме із нею планувалося із самого початку інтерв'ю. Але біль настільки пронизує її серце, що й до цього часу важко говорити про найдорожчу для неї людину, яка з усіх близьких, рідних та колег знала Віктора Анатолійовича найкраще.

Розрада нині для Любові Михайлівни — доньки та внук. Старша Ольга з сім'єю мешкає у Києві, а молодша, Аннушка, як часто любив називати її Віктор Чайка, після навчання так і залишилася в Англії.

Утім, дідусь міг би нині пишатися своїм внуком. Зараз хлопчик успішно навчається у третьому класі й дуже любить шахи, грати в які навчив його сам Віктор Анатолійович. Тому, коли Віктор-молодший навідується в гості у Рівне, то вже підключає до цього бабусю.

Світлана КАРАЧУК

МІСЬКОГО ГОЛОВИ

КРИЛАТІ ВИСЛОВИ МІСЬКОГО ГОЛОВИ

Журналісти, які бували на сесіях, засіданнях виконкому та прес-конференціях під головуванням міського голови Віктора Чайки, завжди "вносили" звідти його самотутні висловлювання. Часто його афоризми рясніли у заголовках матеріалів.

Працівники Рівненського міськвиконкому до 65-річчя Чайки підготували і подарували йому збірку "Віктор Чайка: Жартома і всерйоз". Ініціатором такого видання, афоризми до якого збиралися упродовж 1999-2006 років, виступила завідувача юридичним відділом Світлана Корнійчук. Адже їй доводилося бувати і на прийомах, засіданнях міськвиконкому, й апаратних нарадах міського голови.

Пропонуємо вашій увазі деякі з них.

Проснись і думай: що ти зробив для стадіона (22.11.1999, апаратна нарада, на адресу начальника відділу фіз-

культури і спорту)

Скільки жінка бюджет — стільки и проблем (22.11.1999, апаратна нарада)

Стоит на сессии, как вождь племени (27.12.1999, апаратна нарада)

Кто знает пофамильно этих тузиков (27.12.1999, апаратна нарада — про бродячих собак)

Если потерял оптимизм, бери простыни и иди на "Молодежное" (10.01.2000, прийом громадян)

Троллейбусы имеют бороды по 25 лет (7.02.2000, прийом громадян)

Мусор фамилии не имеет (3.04.2000, апаратна нарада)

За счет парка даже блох не вырастишь (26.06.2000, апаратна нарада)

Шобы мне все горело и блестело! (7.08.2000, апаратна нарада)

Ты пообещав, что город превратишь в Рио-де-Жанейро (18.12.2000, апаратна нарада — начальнику управління транспорту Василю Сливці)

Сленьким цвѣте, зелененьким пахне (18.02.2001, апаратна нарада — про приріст продукції)

Я стану перед тобой на колени, но тебя опущу еще ниже (1.07.2002, апаратна нарада — головному архітектору Миколі Пасічнику)

Прийде час — времени не буде (22.07.2001, апаратна нарада)

С тебя дипломат, как с меня душман (28.10.2002 — помічнику Сергію Мартинюку)

Как олени прыгают через заборы (4.08.2003, апаратна нарада — про людей, які перелазять через загорожу в центрі міста)

Только начал жить хорошо, гроши

закончились (6.10.2003, прийом громадян)

Тучи в Дубно, а у нас крыши текут (3.11.2003, апаратна нарада)

Стройте храмы, как коммунисты коммунизм — без грошей (7.06.2004, прийом громадян)

Роддом отдать в аренду кузнецам (2.12.2003, апаратна нарада — про бюджет)

Бомжи, как золотискатели, зарабатывают на се злках (20.01.2004, засідання виконк'єму)

Эту программу будешь контролировать, как жену Юлия Цезаря (6.03.2004, засідання виконкому про програму енергозбереження)

Там шо — слонов купают? (27.05.2002, грийом громадян — про водоканал)